

Saksframlegg

Arkivsak-dok. 26/39913-5
Saksbehandler Anna Despard Asgard

Utvalg	Møtedato
Fylkesutvalget	08.09.2026

Høringssvar NOU: Kjernekraft i Norge?

Fylkeskommunedirektørens forslag til vedtak

Agder fylkeskommune

1. mener rapporten NOU 2026:4 utgjør en saklig og oversiktlig gjennomgang og et solid grunnlag for videre vurdering av om Norge skal satse på kjernekraft.
2. mener kjernekraft er en teknologi som kan innebære fordeler i form av lavt klima- og arealavtrykk, stabil effektforsyning og høykompetansearbeidsplasser.
3. merker seg at kostnadsbildet for kjernekraft i Norge er uavklart, og at forventet innvirkning på effektbalanse og dermed også strømpris ikke er entydig.
4. understreker at næringsliv og industri trenger sikkerhet for å investere og planlegge, og at et ønske om fremtidig innføring av kjernekraft ikke må føre til uforutsigbarhet i utbygging av annen fornybar energiproduksjon, blant annet havvind.
5. tar til etterretning at kjernekraft er forbundet med risiko i form av uønskede hendelser slik som utilsiktet spredning av anriket uran eller radioaktivt avfall i forbindelse med ulykker eller uønskede hendelser i form av sabotasje, krigshandling eller terror, og at konsekvensene av slike hendelser vil ha alvorlig innvirkning på natur, samfunn og befolkning i lang tid.
6. understreker at fremtidig kjernekraftsatsing vil få konsekvenser for regional beredskap, kritisk infrastruktur, planlegging, koordinering og robusthet.
7. ber om at fylkeskommunens rolle i regional samordning, krisehåndtering og opprettholdelse av samfunnsfunksjoner ved en eventuell hendelse ved et kjernekraftverk redegjøres ytterligere, og at tilstrekkelige ressurser allokeres til oppgaver knyttet til strålevern, sikkerhet og beredskap.
8. støtter konklusjonen om å etablere et nasjonalt kompetanseprosjekt om kjernekraft, og å investere i oppbygging av kritisk kompetanse og forskningsmiljøer nasjonalt, helst i sammenheng med andre etablerte initiativ innen energisektoren.
9. mener Agder bør satse på fag og ferdigheter i videregående skole som kan være relevante for et fremtidig norsk kunnskapsmiljø om kjernekraft.
10. mener Norge bør ta kontakt med våre nordiske naboland Sverige og Finland for å inngå et forpliktende samarbeid med om kjernekraft.

Vedlegg

Vedlegg 1 Sikkerhetsaspekter ved kjernekraft i Norge

Vedlegg 2 Economist, 8. januar 2026

Vedlegg 3 Strategi radioaktivt avfall i Norge

Vedlegg 4 Kraftfylkas høringsinnspill NOU 2026 4

Sammendrag

Energidepartementet har sendt Kjernekraftutvalgets utredning NOU 2026:4 «Kjernekraft i Norge?» på høring. Rapporten utreder hva etablering av kjernekraft i Norge kan innebære. Anbefalingen er å bygge nødvendig nasjonal kompetanse, og vurdere videre om Norge skal satse på kjernekraft.

Utvalget mener Norge har nok vannkraft til å balansere egen utbygging av annen fornybar energi, men at kjernekraft potensielt vil ha positiv effekt både på energibalansen og den regionale effektsituasjonen. Utvalget mener ikke kjernekraft er avgjørende for samlet evne til å dekke strømbehovet, og viser til at kraftpris er knyttet til kapasitet, ikke typen teknologi som genererer kraften. Fylkeskommunedirektøren mener innsats for energieffektivisering må fortsette. En avgjørelse om å satse på kjernekraft i fremtiden bør ikke føre til utsettelse i utbygging av fornybar kraft slik som havvind, særlig gitt lang tidshorisont for kjernekraft.

Fylkeskommunedirektøren mener rapporten utgjør en grundig utredning, og at konklusjonen om å bygge kompetanse er relevant for Agder. Fylkeskommunen bør satse på fag som kvalifiserer elevene for utdanning som er relevant for å skape et slikt kunnskapsmiljø. Dersom Norge skal satse på kjernekraft er det avgjørende at beredskap og sikkerhet er ivarettatt, og at regionale oppgaver knyttet til strålevern, sikkerhet og beredskap blir tilstrekkelig definert og finansiert. Regjeringen bør søke å inngå et forpliktende nordisk samarbeid, for å skape synergier innen forskning, innkjøp og drift.

Saksopplysninger

Bakgrunn

Kjernekraftutvalget ble oppnevnt i 2024 for å utrede kjernekraft som en mulig kraftkilde i det norske energisystemet. I tråd med et bredt mandat utreder 2026:4 «Kjernekraft i Norge?» blant annet hva kjernekraft er, utgangspunkt for og implikasjoner av eventuell introduksjon av kjernekraft i Norge, samt regulering og myndighetsorganisering, kjernekraft i det norske energisystemet og etiske sider og betydningen av samfunnsaksept.

Rapporten har høringsfrist 8.10.26

Utvalgets anbefaling er å bygge nasjonal kompetanse som en forutsetning for å avgjøre om Norge skal satse på kjernekraft. Utvalget mener kjernekraft i Norge kan innebære lav risiko for helse og miljø hvis man følger en fremgangsmåte basert på internasjonale standarder for sikkerhet. Sett fra et klimaperspektiv har kjernekraft mindre utslipp enn kull-, gass- og oljekraftverk. En hovedkonklusjon er at Norge har tilstrekkelig vannkraft til å balansere egen utbygging av fornybar energi, og at kjernekraft kan ha positiv effekt på klimagassutslipp, energibalanse og regional effektsituasjon, men at kjernekraft ikke er avgjørende for samlet evne til å dekke energietterspørselen.

Rapporten er åpen for at fremtidige endringer i kraftsystemet eller teknologi kan gi kjernekraft effektregulerende egenskaper. Det blir påpekt at kapasitet, ikke type teknologi, har størst betydning når det gjelder pris. Kostnadsaspektet ved kjernekraft blir belyst. En satsing vil ha ringvirkninger for hele samfunnet, inkludert mulighetskostnader ved ikke å satse på andre energikilder fordi man velger kjernekraft.

Energisystemet

Hovedoppgaven i det norske kraftsystemet er å sikre nok effektkapasitet til maks forbruk de kaldeste vinterdagene. Strømnettet må ha kapasitet til å transportere fra produsenter til forbrukere. Intensjonen med energilager slik som pumpekraftverk og batterier samt kraftutveksling, er å sikre mest mulig effektiv utnytting av naturressurser,

produksjonssystem og forbruksmønstre¹. Ved å forbedre utnyttelsen av energi i husholdninger og industrien, får man lavere utgifter samt styrket beredskap og sikkerhet.

Kjernekraft har ifølge rapporten gode energiegenskaper, men er mindre god på effektregulering. Kontinuerlig drift på maksimal effekt er mer kostnadseffektivt, siden marginalkostnad for produksjonen er lav og kjernen i reaktoren påvirkes av effektregulering. Kjernekraftverk har normalt oppstartstid på flere døgn etter nedstengning, noe som kan endre seg ved fremtidig teknologisk utvikling. Eventuell utbygging av kjernekraft vil ifølge rapporten fordre økt kapasitet på mellomlandsforbindelsene til eksport ved overskudd. Dersom utvikling i kraftsystemet eller teknologien gjør at kjernekraft blir en faktor som bidrar til økt fleksibilitet, anser utvalget det som et argument for innføring.

Rapporten understreker generasjonsperspektivet i avveining om kjernekraft. En reaktor kan være i drift i opptil 80 år, og deler av det radioaktive avfallet må deponeres trygt med en tidsramme på 100 000 år. En forutsetning for å starte kjernekraftproduksjon er derfor en plan for gjennomføring og finansiering av framtidig dekommisjonering og deponering av radioaktivt avfall.

NKK

Fylkestinget i Agder vedtok 07.05.2024² å ikke melde seg inn i lobbyorganisasjonen Norske Kjernekraftkommuner (NKK). I budsjettbehandling samme år ble medlemskap innlemmet i budsjettet for fylkeskommunen. Syv Agder-kommuner er medlem³. Organisasjonen Samfunnsbedriftene ble i mars 2026 sekretariat for NKK⁴.

Kostnader og verdiskapning

Behovet for store subsidier gjør at kjernekraft i rapporten sammenlignes med havvind. Kraften fra kjernekraft er mindre fleksibel, med mindre mulighet til å tilpasse kapasitet til etterspørsel eller til å pause produksjon, fordi reduksjon av kraftproduksjon gir reduserte inntekter, uten merkbart reduserte kostnader. Kostnader ved drift av kjernekraftverk er følger av planlagt eller uplanlagt driftsstans som fører til inntektstap. I tillegg kommer nødvendige oppgraderinger, kostnad ved kjøp og frakt av brensel samt håndtering av radioaktivt avfall og dekommisjonering når kraftverket har nådd maksimal levetid.

En ekstern analyse utvalget har bestilt⁵ anslår at utbyggingsfasen fordrer 3100 årsverk, og såkalte «verdiskapningseffekter» på 4,9 milliarder kroner i utbyggingsfasen, samt 875 millioner kroner årlig i driftsfasen. Det stilles spørsmål om dette defineres som reell verdiskapning, eller omfordeling av ressurser fra resten av landet til vertskommunen for kjernekraftverket. Antall ansatte er den største kostnadsdriveren i driften av kjernekraftverk. Antall årsverk estimeres til 700-1000 for storskala reaktor, 500 for å drifte en SMR⁶.

Forvaltningskostnadene ved kjernekraft er omfattende, også fordi en rekke offentlige instanser vil få vesentlige oppgaver, ettersom kjernekraft i større grad enn vannkraft, solkraft, land- og havvind stiller krav til beredskap og sikring fra cyber- og fysiske angrep fra eksterne parter og dersom det oppstår krig eller begås terrorisme. Rapporten angir helse- og miljørisikoen ved eksponering for ioniserende stråling som den viktigste begrunnelsen for omfattende tiltak og infrastruktur.

Fremtidens energisystem

Rapporten tegner ulike scenarier for det norske energisystemet i fremtiden, med blant annet NVE og Statnetts prognoser som underlag. Statnetts spår økning i det maksimale

¹ Ifølge rapporten har Norge de siste 25 årene hatt nettoeksport i 19 år og nettoimport i 5 år.

² (37/24)

³ Gjerstad, Farsund, Flekkefjord, Kristiansand, Kvinesdal, Lyngdal, Vennesla

⁴ <https://kjernekraftkommuner.no/>

⁵ Menon

⁶ Multiconsult & Amentum, 2026

effektforbruket samt produksjonskapasitet, der all ny kapasitet imidlertid ikke nødvendigvis er tilgjengelig i timene med størst forbruk. NVE forventer at effektbalansen blir strammere på mellomlang sikt, men mer fleksibelt på lang sikt. Både Statnett og NVE forventer stor økning i kraftforbruket mot 2050, mellom 40-120 TWh. Rapporten anser at vannkraft sannsynligvis fortsatt vil være kjernen i det kraftsystemet, der produksjon antas å øke gradvis grunnet mer nedbør totalt sett samt lønnsomme nye prosjekt og effektutvidelser.

Scenariene i rapporten viser at beslutning om utbygging av kjernekraft kan gjøre noen fornybarprosjekt som ellers ville blitt bygget det neste tiåret, ulønnsomme. Scenariene *med* kjernekraft forespeiler at Norges/Nordens samlede kraftproduksjon reduseres på mellomlang sikt fordi annen produksjon ikke blir realisert i påvente av kjernekraft, men øker på lang sikt. Det antas at nettoeksporten fra Norge øker. Rapporten er tydelig på at den norske effektbalansen kan bli mer anstrengt på kort og mellomlang sikt, men at situasjonen på lang sikt ikke er urovekkende verken med eller uten kjernekraft.

Myndighet/ansvar

Med dagens lovverk vil Regjeringen (i likhet med i oljesektoren) være øverste ansvarlige myndighet ved etablering av kjernekraft, mens en kommune som blir vertskommune for et kjernekraftverk, vil få nye roller og omfattende ansvar. Viktige aspekt som må vurderes ved eventuell etablering av kjernekraftverk er ifølge rapporten plassering, brennstoff, kjøling og avfallshåndtering.

Sikkerhet

Forsvarets Forskningsinstitutt (FFI) gir med rapporten *Sikkerhetsaspekter ved kjernekraft i Norge* vurderinger av sikkerhet og ikke-spredning, samt svært langsiktige strategier for sluttbehandling av brensel, anlegg og avfall, og hvilke ekstra faremomenter slik infrastruktur fører til i en eventuell krigssituasjon (vedlegg 1). Sabotasje og målrettet angrep på infrastruktur samt krigshandlinger ved kjernekraftverk i Ukraina illustrerer hvordan systemet for kraftforsyning, inklusive kjernekraftsektoren, blir berørt av krig og geopolitikk (vedlegg 2).

Plassering

Kjernekraft kan lokaliseres med tanke på behov, fremfor tilgang til regulerbart vann, sol eller vind, så lenge man har tilgang på brensel og vann til kjøling. Fra et samfunnssikkerhets- og beredskapsperspektiv bør plassering av kjernekraftverk vurderes ut ifra blant annet robust infrastruktur, naturfare, evakueringsmuligheter, risiko- og sårbarhet, klimaendringer og sikkerhetspolitiske hensyn. Her vil fylkeskommunene spille en rolle gjennom regional planlegging, samordning og ROS-arbeid. Scenariene utvalget har mottatt viser at etablering av kjernekraft i prisområdet NO1 kan bedre kraftbalansen, og rapporten anbefaler at et eventuelt norsk kraftverk plasseres på Østlandet, der stor etterspørsel og forbruk forventes å vokse, med lav regional tilførsel/produksjon, samt minsket behov for nettutbygging.

Brennstoff

Norge har ifølge rapporten geologiske forutsetninger for drivverdige forekomster av uran. Europakommisjonen har vurdert⁷ at det mangler betydelig kapasitet for konvertering fra råstoff til brennstoff, og at Norge og Europa ved økt utbygging av kjernekraft kan bli avhengig av stater som Russland og Kina for konvertering. Rapporten viser til at økning i etterspørsel etter uran vil føre til høyere priser. FFIs rapport stiller spørsmål ved hvilke eksterne land og aktører man gjør seg avhengig av for tilførsel av teknologi, brensel eller andre innsatsfaktorer, og om dette er stater vi har et sikkerhetssamarbeid med.

⁷ av samlet konverteringsbehov i Vest-Europa, Ukraina, Nord-Amerika, Japan og Sør-Korea
Dokumentnr.: 26/39913-5

Kjøling

De tre hovedprinsippene for sikkerhet ved kjernekraftverk, er kontroll over kjedereaksjonen, tilstrekkelig kjøling i alle drifts- og uhellsscenarioer, og inneslutning av radioaktive stoffer. Kjøling er nødvendig både under normal drift, og ved unormale situasjoner eller ulykker. Kjøleteknologi bruker gass eller ferskvann/sjøvann, avhengig av typen reaktor, i noen tilfeller kjøletårn⁸. Vannbehovet ved kjernekraft kan by på utfordringer ved tørke.⁹ Deler av egen kraftproduksjon brukes til kjøling av reaktorer og brukt brensel, og ved planlagt eller uplanlagt stengning, må kraft hentes fra eksternt nett for å opprettholde kjølingen. Vann brukes til kjøling av brukt brennstoff, som gjerne lagres i vannkjølte system i fem - ti år, med behov for energi- og vanntilførsel i hele perioden.

Avfallshåndtering

Kjernekraft produserer brukt brensel og annet avfall som må deponeres. I 2024 kom *Strategi for trygg, sikker og forsvarlig håndtering av radioaktivt avfall i Norge*¹⁰ (vedlegg 3). Hensikten er å sikre at avfall er tilstrekkelig beskyttet mot uønskede handlinger, og beskytte befolkning og miljø mot skadelige virkninger. Klare ansvarsforhold for dekommisjonering og avfallshåndtering bidrar til at avfallet forblir isolert gjennom hele virksomhetens livsløp. Til nå har strålevern, håndtering av radioaktivt avfall og atomsikkerhet tilhørt strålingssikkerhetsmyndighetene. Utredninger etter Tsjernobyl-ulykken¹¹ i 1986 påpekte behov for forbedring av sikkerhets- og beredskapsorganisering. FFIs rapport understreker at planlegging for deponi av avfall må ta høyde for risiko for at framtidige regimer eller ressurssterke aktører vil kunne grave opp deponert brensel, separere plutonium og bruke i kjernevåpen. Det vises til at selv et moderat kjernekraftprogram gir flere tonn plutonium i form av brukt og svært radioaktivt brensel.

Permanent deponi betyr at det brukte brenselet forblir utenfor rekkevidde for menneskelig inngripen. Finland åpnet verdens første fjelldeponi for radioaktivt avfall i 2026¹². Brukt brensel må i alle andre land mellomagres der det kan overvåkes og der kapasitet for lagringen kan utvides etter behov, ifølge FFI i flere hundretusen år framover. Finansiering av fremtidig avfallshåndtering er et kjerneelement ved eventuell etablering av kjernekraft.

Kompetanse

Norge har bygget og drevet fire forskningsreaktorer - nå stengt og dekommisjonering under planlegging. Dette ga grunnlag for omfattende internasjonalt forskningssamarbeid. Utvalget viser til manglende medlemskap i Euratom¹³ (medlemskap fordrer EU-medlemskap) som argument for at Norge bør bygge kompetanse selv.

Rapporten viser til betydelig framtidig kompetansebehov innen sikkerhet, beredskap og tekniske fagområder, og at etablering og styrking av et kompetansemiljø slik sett er nødvendig uansett. Med økt kompetanse vil en avgjørelse om man skal satse på kjernekraft være enda bedre informert, og ved eventuell etablering vil man ha en av de viktigste forutsetningene for at satsingen skal lykkes.¹⁴ Regional kompetanseutvikling vil kunne gi økt kunnskap om atomberedskap og sektorovergripende krisehåndtering, noe som kan bli både en kilde til arbeidsplasser og en kostnadsdriver for samfunnet.

⁸ <https://snl.no/kj%C3%B8let%C3%A5rn> - kjernekraftverk

⁹ [Franske atomkraftverk stenger på grunn av hetebølge](https://www.theguardian.com/world/2026/aug/03/romania-blasts-divert-danube-water-nuclear-reactor-energy-crisis-hungary)

<https://www.theguardian.com/world/2026/aug/03/romania-blasts-divert-danube-water-nuclear-reactor-energy-crisis-hungary>

¹⁰ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/strategi-for-trygg-sikker-og-forsvarlig-handtering-av-radioaktivt-avfall-i-norge/id3047759/>

¹¹ [Chernobyl Is Still a Current Event, Forty Years Later | Carnegie Endowment for International Peace](https://www.carnegieendowment.org/2025/04/23/chernobyl-is-still-a-current-event-forty-years-later/)

¹² <https://snl.no/Onkalo>

¹³ Norge er definert som et tredjeland i EURATOM-programmet, som betyr at norske aktører kan delta i prosjekt og partnerskap, for egen regning. <https://www.forskningsradet.no/horisont-europa/okonomiske-ordninger/euratom/>

¹⁴ Utvalget mener kompetansen uansett vil komme Norge til gode grunnet behov innen avfallshåndtering, strålevern, materialteknologi, beredskap, industriell sikkerhet og radiofarmasøytisk utvikling.

Utvalget påpeker at det vil ta mange år å utvikle den nødvendige fagkompetansen, og at tilgangen på kvalifisert arbeidskraft allerede er en internasjonal utfordring. Etablering av en eventuell kjernekraftnæring vil kunne skape behov innen tekniske fag, sikkerhet, beredskap, prosjektledelse, digital sikkerhet, juss, planlegging og offentlig forvaltning. Dette kan få betydning for regionale kompetansestrategier, næringsutvikling og samarbeid mellom utdanningsinstitusjoner, forskningsmiljø og arbeidslivet, og er særlig relevant i et fylkeskommunalt perspektiv med ansvar for regional kompetansepolitikk og som skoleeier for videregående skoler og offentlige fagskoler.

Rapporten peker på at oppbygging av kompetanse må starte lenge før eventuelle investerings- og utbyggingsbeslutninger. Økt forsknings- og utdanningssamarbeid nasjonalt og internasjonalt kan åpne nye muligheter for å utvikle kunnskapsmiljø innen energi, teknologi og sikkerhet. Fra et regionalt utviklingsperspektiv som en region med mye kompetanse innen leverandørindustri til petroleumsindustrien, kan Agder posisjonere seg. Videregående skole bør danne et fundament som øver elevene i fordypning og gjør dem forberedt til spesialisering på fagskolen eller universitetet.

Rapporten understreker at kjernekraft vil kreve mange av de samme fagressursene som allerede etterspørres innen blant annet fornybar energi, nettutbygging, industriutvikling, beredskap og digital sikkerhet. Det er derfor relevant å vurdere hvordan en eventuell kjernekraftsatsing vil påvirke den samlede nasjonale og regionale kompetanse- og arbeidskraftsituasjonen, og sikre at oppbygging av kompetansemiljø skjer i sammenheng med andre etablerte initiativ innen energisektoren.

Sammenligning med fornybar kraftproduksjon

Rapporten viser til at man ved vann-, vind- og solkraft får energikilden gratis fra naturen. Til gjengjeld er tilgang til energikilden begrenset av naturen selv. Rapporten påpeker at vind-, vann- og solkraft krever ikke kjøling. De har ikke samme krav til sikkerhetssoner, eller innebærer risikoscenarioer med høyere krav til lokal beredskap for nødetater, kommuner og befolkning ut over det som er fastsatt i Forskrift om sikkerhet og beredskap i kraftforsyningen. Vannkraft og vind- og solkraft på land har generelt lavere behov for permanent lokal tilstedeværelse enn kjernekraftverk, og avvikling (av vind- og solkraftverk) er mindre omfattende og kostnadskrevende enn avvikling av kjernekraftverk der det stilles strenge krav i lang tid grunnet håndtering av radioaktivt materiale. Blant annet vil kjøling av radioaktivt avfall være kraftkrevende lenge etter at anlegget er lagt ned. Organisasjonen Kraftfylka understreker i høringsinnspill (avventer styrebehandling) at en beslutning om kjernekraftsatsing må innebære full åpenhet og tydelig plassering av risiko knyttet til kostnadsoverskridelser, forsinkelser, nedgang i kraftpriser, teknologisvikt, mulig konkurs og de langsiktige kostnadene ved avfall og dekommisjonering (vedlegg 4).

Organisasjonen Kraftfylka understreker videre at kjernekraft ikke må forsinke beslutninger om utbygging og investering i vann- og vindkraft, energieffektivisering og nett. Kjernekraftutvalgets rapport påpeker at en beslutning om å etablere kjernekraft kan svekke incentiv til å bygge ut andre typer kraftverk (med andre kostnader, konsekvenser for samfunnet, nyttevirksomheter og egenskaper), og at tidlig investeringsbeslutning binder valg av teknologi i lang tid, samt at det ved teknologier under utvikling kan gi merverdi å vente fordi man kan ta i bruk mer modne og effektive og mindre risikofylte løsninger.

Nye reaktortyper

Sverige har nylig valgt leverandør for å bygge tre små, modulære reaktorer (SMR) utenfor Göteborg¹⁵. Brenselet som skal brukes leveres allerede til de to reaktorene som er i drift der i dag. FFI understreker at såkalt Generasjon IV og andre typer ny teknologi som søker å løse utfordringene hos tradisjonelle kjernekraftverk, ennå ikke er realisert kommersielt.

¹⁵ [Vattenfall går for serie med små modulære reaktorer - Energiteknikk](#)

Vurderinger

Fylkeskommunedirektøren mener NOU 2026:4 utgjør en oversiktlig gjennomgang av kjernekraft og kraftsystemet, med tydelig utredning av implikasjoner for samfunn og miljø dersom Norge satser på kjernekraft.

Fylkeskommunedirektøren støtter utvalgets vurdering av at et eventuelt kjernekraftverk bør plasseres der den kan minske krafteksporten til tilgrensede prisområder som NO1, og slik bidra til at næringsliv og befolkning på Agder blir mindre eksponert for høye strømpriser.

Planer om fremtidig kjernekraftsatsing bør ikke føre til at annen fornybar kraftproduksjon utsettes eller avlyses. Et ønske om fremtidig innføring av kjernekraft bør ikke føre til uforutsigbarhet i utbygging av havvind. Energieffektivisering er tiltak som blant annet styrker beredskap og sikkerhet, som kan forenes med fremtidig innføring av kjernekraft.

Fylkeskommunedirektøren slutter seg til anbefalingene om satsing på utdanning og kompetanse som grunnlag for videre debatt for å ta en beslutning med omfattende og langsiktige konsekvenser, og viser til at Agder bør tilrettelegge for fag og ferdigheter i videregående opplæring som gir grunnlag for høyere utdanning innenfor relevante emner. Den sterke leverandørindustrien til oljenæringen gir synergier som bør utnyttes.

Rapporten er tydelig på at helse- og miljørisikoen ved eksponering for ioniserende stråling betyr at forvaltningskostnadene ved innføring av kjernekraft er store, og vil medføre utvidet ansvar for en rekke offentlige myndigheter og sektorer. Dersom man velger å innføre kjernekraft i Norge, mener fylkeskommunedirektøren at rolleavklaring og finansiering av beredskap og strålingssikkerhet må være tydelig definert og tilstrekkelig finansiert.

Regionplan Agder 2030

Saken har et tidsperspektiv som strekker seg ut over RPA 2030.

Saken er relevant for barn og unge med tanke på energiforsyning, effektbalanse og klimaendringer.

Gitt lang levetid for radioaktivt materiale, risiko for mennesker og miljø ved uønskede hendelser og kostnader forbundet med avfall og dekommisjonering, har en avgjørelse om å innføre kjernekraft stor betydning for framtidige generasjoner.

Økonomiske konsekvenser

Saken har ingen direkte økonomiske konsekvenser for fylkeskommunen.

Konklusjon

Fylkeskommunedirektøren mener «Kjernekraft i Norge?» gir godt grunnlag for å vurdere om Norge skal satse på kjernekraft, og at konklusjonen om å etablere et nasjonalt kompetanseprosjekt er fornuftig. Agder bør satse på fag i videregående skole og høyere utdanning som kan være relevante for et fremtidig norsk kunnskapsmiljø.

Ut ifra rapporten anser fylkeskommunedirektøren kjernekraft som fordelaktig i form av lavt klimaavtrykk, mulig effektforsyning og høykompetansesarbeidsplasser, men merker seg at kostnadsbildet, innvirkning på effektbalanse og strømpris er uavklart. Norge bør inngå

nordisk samarbeid for å høste erfaringer og kompetanse. Teknologien innebærer risiko, der konsekvensene kan være alvorlige med virkninger i uoverskuelig fremtid.

Fylkeskommunedirektøren understreker at en eventuell fremtidig satsing vil innebære konsekvenser for planlegging og samvirke knyttet til regional beredskap og robusthet, kritisk infrastruktur. Dette medfører at tilstrekkelige ressurser må allokeres for at regionale oppgaver knyttet til strålevern, sikkerhet og beredskap kan oppfylles tilfredsstillende.

Kristiansand, 24.08.2026

Tine Sundtoft
fylkeskommunedirektør

Kristin Tofte Andresen
fylkesdirektør